

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעיות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קרית מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבועה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

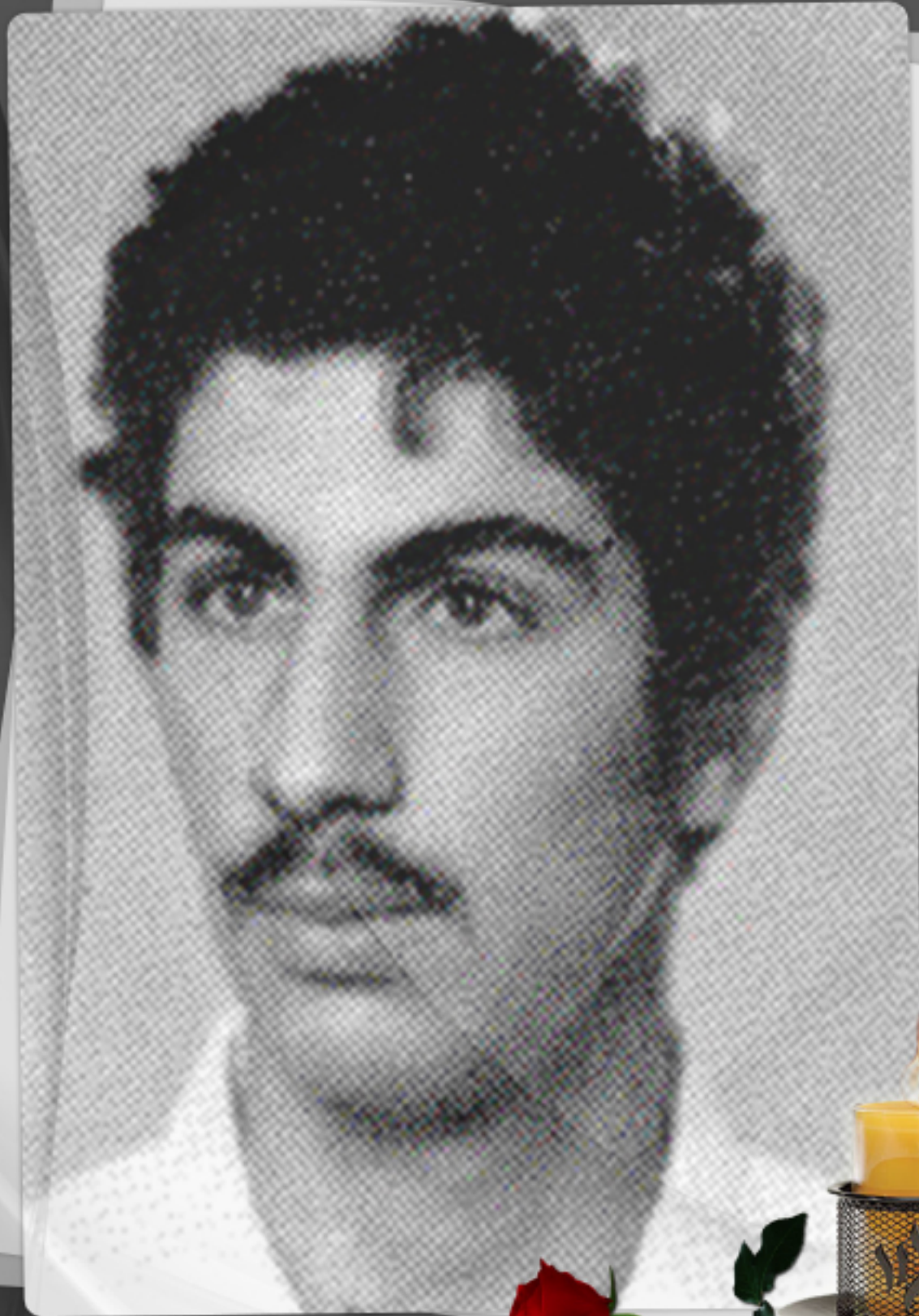
אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קרית מוצקין

רב"ט יוסי (טושי) פלדשטיין הי"ד
ד' בטבת תשי"ח - כ"ג באייר תשל"ז
27.12.1957-10.05.1977
בן 19 בנפלו
מקום מנוחתו
בית העלמין הצבאי חיפה

תעודת זהות

שם: יוסי

משפחה: פלדשטיין

כינוי: טושי

שם האב: חיים

שם האם: ברוריה

תאריך לידה: ד' בטבת תשי"ח 27.12.1957

תאריך גיוס: יולי 1975

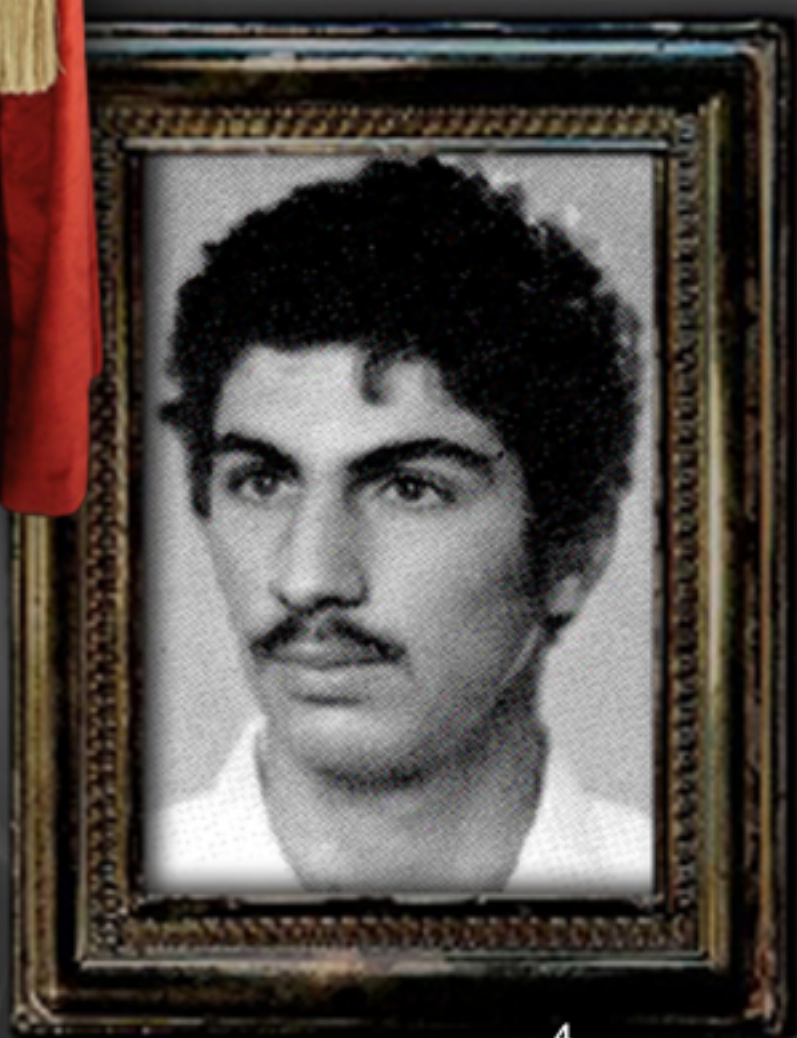
חטיבה: צנחנים

יחידה: גדוד 890

דרגה: רב"ט

תאריך נפילה: כ"ג אייר תשל"ז, 10.05.1977

מקום נפילה: יריחו, באזור בקעת הירדן

יוסי (טושי) פלדשטיין

יוסי פלדשטיין היה בן 19 בנפלו ב-10 למאי 1977, כ"ג אייר תשל"ז.
הוא היה צנחן בצבא.
יוסי סיים את הטירונות וקורס מ"כים בצנחנים וקיבל דרגת רב"ט (רב טוראי).
הטירונות והקורס נמשכו מעל לשנה.
לאחר הקורס היה תרגיל משולב בכל הארץ של כל החילות.
פלוגתו של יוסי גם השתתפה בתרגיל, שהתקיים בבקעת הירדן,
כאשר העלו את הצנחנים (44 צנחנים ו-10 אנשי חיל האוויר), במסוק "יסעור".
המסוק היה צריך להמריא בבקעת הירדן, אך הוא לא התרומם.
המסוק נגרר על הגבעה, ירד עם שובל עשן ולבסוף התפוצץ יחד עם 54 החיילים שבתוכו.
אפילו לא נשאר שריד.

בחודש מאי הקרוב (2012) ימלאו 35 שנים לנפלו

אנדרטת הנ"ד

כעבור שנה מיום האסון, הקימו אנדרטה בבקעת הירדן בשם אנדרטת הנ"ד. שמות החיילים שנספו חרוטים על אנדרטה זו, ובכל שנה מתקיימת אזכרה במקום. המשפחות, אנשי משרד הביטחון, קצינים ואנשי ממשלה-מגיעים.

אנדרטת הנ"ד ניצבת מדרום לקיבוץ ייטב, בגבעת הנ"ד. בליל כ"ג באייר תשל"ז (10.5.1977) נערך בקרבת קיבוץ ייטב שבבקעה, תרגיל של יחידת צנחנים. מסוק "יסעור", שנשא 44 צנחנים ועשרה אנשי צוות אויר, התרסק בעת התרגיל, וכל החיילים נספו. במקום זה הוקמה האנדרטה. האנדרטה בנויה מלוחות אבן, הניצבים זה בצד זה ויוצרים את צורת האותיות נ"ד. על לוחות שיש, הקבועים בה, מופיעים סמלי חיל האוויר והצנחנים. על לוח נוסף נאמר: "איך נפלו גיבורים - על גבעה זו מצאו את מותם 54 לוחמים בהתרסקות מסוק בעת תרגיל משולב בכ"ג אייר תשל"ז תנצב"ה". על דופן נוסף של האנדרטה רשומות המילים: "לזכרם לעד" ושמותיהם של 44 הצנחנים ועשרה אנשי צוות האוויר שנספו.

אנדרטת הבקעה

הנופלים מונצחים גם באנדרטה לנופלים בבקעת הירדן. האנדרטה ניצבת על בימת בטון מרובעת ומדורגת, מוקפת גדר. ליד המדרגות לאנדרטה ניצב כן לנר תמיד, ועל עמודי הגדר חרותה המלה "יזכור".
הרחבה שמסביב לאנדרטה מרוצפת חצץ.
האנדרטה הוקמה ביוזמת המשפחות השכולות.
היא עוצבה בידי הצייר אריה מוסקוביץ ונחנכה בשנת 1978.

אסון הנ"ד

(נ"ד-54 בגימטריה) הוא תאונה אווירית בצה"ל שבה נהרגו 44 לוחמי חטיבת הצנחנים. לוחמי פלוגת מאי '76 גדוד 890 ו-10 אנשי צוות אוויר. ב-10 במאי 1977 בהתרסקות מסוק תובלה מסוג-סיסטאליון ("יסעור") בבקעת הירדן, 6 קילומטרים מצפון ליריחו, סמוך לשוב י"טב והכפר עוג'א א-תחתא. מסוק ה"יסעור" מטייסת 118 ("דורסי הלילה") השתתף בתרגיל של חטיבת הצנחנים בבקעה. לאחר המראתו, התנגש אחד המסוקים מטייסת "דורסי הלילה" בצלע בגבעה הממוקמת כ-6 ק"מ צפונית ליריחו והתרסק. כל 44 הצנחנים ו-10 אנשי הצוות שהיו במסוק מצאו את מותם.

ה"יסעור"

המסוק נכנס לשירות החיל ב-1969. הוא מסוק תובלה כבד המסוגל לשאת ציוד כבד ומספר רב של חיילים. המסוק תוכנן לטיסה בכל מזג אוויר והוא מסוגל לנחות במצב חרום על המים ולהמשיך לצוף כשעת"ים. מאז שנכנס לשירות השתתפו מסוקי ה"יסעור" באימונים ובמבצעים רבים, בהובלת כוחות לוחמים ובהנחתתם.

תמונת מחזור של פלוגה ד', מאי 76 צנחנים, שנספתה באסון.

אודות חטיבת הצנחנים

חטיבת הצנחנים היא חטיבת חיל רגלים מוצנח התנדבותית, הכפופה לאוגדת האש של צבא ההגנה לישראל.

בינואר 1954 אוחדה רשמית יחידה 101 עם גדוד 890, שהיה יחידה מטכ"לית. שתי היחידות אוחדו והוקמה חטיבה המוצנחת הראשונה של צה"ל בפיקודו של אריאל שרון.

חטיבת הצנחנים היא חטיבת החי"ר ההתנדבותית היחידה בצה"ל. החטיבה בוחרת את לוחמיה לאחר מיון, מבחן גיבוש מיוחד הבוחן יכולת עמידה במאמץ פיזי ומנטאלי.

זכות המיון מחייבת, שמירה על הנכס היקר ביותר של החטיבה: האדם הלוחם שבזכותו היא מתקיימת.

המשמעות של להיות צנחן היא הרבה מעבר לביצוע קורסים שונים או לחימה ברכבי שטח מיוחדים.

להיות לוחם בצנחנים, זה להיות ראשון תמיד בכל תחום, לגדול בסביבה המחנכת לערכי מוסר גבוהים, לאהבת העם והארץ ובעיקר להיות חלק מקבוצה איכותית במיוחד.

הטיפול באדם וטיפוחו, הם שהופכים את קבוצת הלוחמים למסגרת מובילה ואיכותית והם שמייחדים את הצנחנים יותר מכל.

המורשת עליה גדל הלוחם ואליה הוא מתחייב, היא מורשתם של לוחמי הצנחנים. מורשת זו החלה בצנחני הישוב, יהודים מתנדבים מפלשתינה, שצנחו לאירופה הכבושה בידי הנאצים ב-1943 במטרה לסייע לאחיהם המעונים.

עם הקמת המדינה הצנחנים לקחו חלק ברצף קרבות המופת של צה"ל מימיו הראשונים: מהלחימה בפעולות התגמול (יחידה 101), הצניחה במתלה, דרך הפשיטות והמבצעים המיוחדים, הלחימה בגבעת התחמושת, שחרור הכותל, ועד הלחימה המורכבת בימינו באזור יהודה, שומרון וחבל עזה.

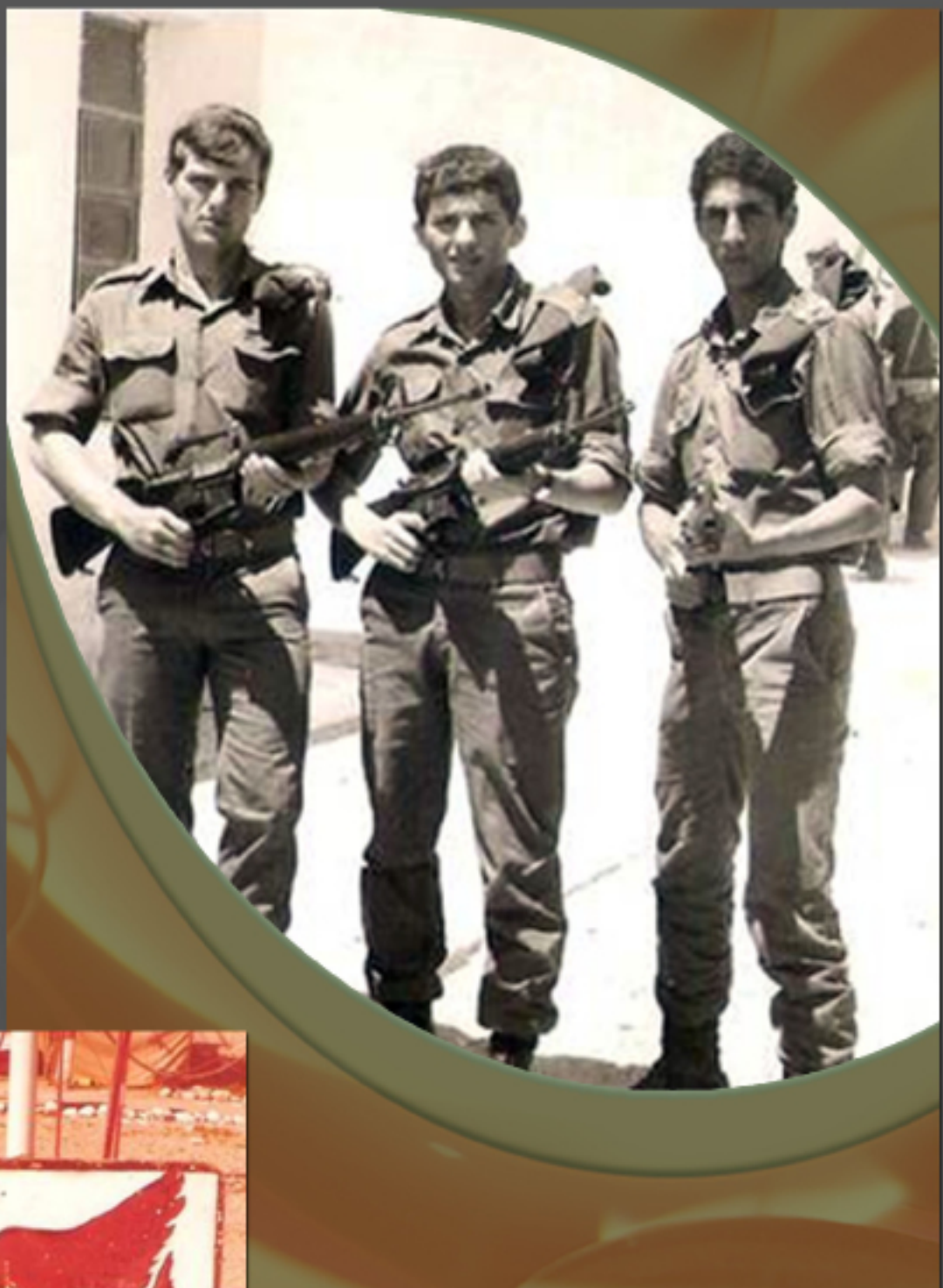
מיומו הראשון בטירונות, מחונך הלוחם בצנחנים ליזום, ליטול על עצמו אחריות, לגלות יכולת לפעול בנחישות ובמהירות, תוך כדי הפעלת כלי נשק מיוחדים בתנאי שטח ומזג אוויר קשים.

חיילי חטיבת הצנחנים חובשים כומתה אדומה עם סמל חיל רגלים, ונועלים נעליים אדומות. להבדיל מיתר חיילי צה"ל, חיילי חטיבת הצנחנים אינם לובשים חולצה רגילה, אלא ירכית ומעליה חגורה בנוסף על חגורת המכנסיים.

קריאת "אחרי" מבטאת את רוח הצנחנים לדורותיה.

סיסמא זו דורשת להוות דוגמא אישית, לקבוע דרישות גבוהות בעבודה קשה, עקבית ומתמדת להרוויח את ההובלה.

הקריאה "אחרי" מזמנת את מיטב הנוער, החיילים והמפקדים להוביל מתוך תחושת שליחות ומחויבות אינסופית.

מה אברד לו, במה יברד?
 זה הילד? – שאל המלאך.
 וברד לו חיוך שכמוהו כאור
 וברד לו עינים גדולות ורזאות
 לתפס בו כל פרח וחי וציפור
 ולב להרגיש בו את כל המראות.

מה אברד לו, במה יברד?
 זה הנער? – שאל המלאך.
 וברד לו רגלים לרקד עד אין סוף
 ונפש לזכר בה את כל הלחנים
 ויד האוספת צדפים עלי חוף
 ואון משובה לגדולים וקטנים.

מה אברד לו, במה יברד?
 זה העלם? – שאל המלאך.
 וברד כי ידיו הלמודות בפרחים
 יצלחו גם ללמוד את עצמות הפלדה,
 ורגליו הרוקדות – את מסע הדרכים
 ושפתיו השרות – את מקצב הפקדה.

מה אברד לו, במה יברד?
 זה הגבר? – שאל המלאך.
 נתתי לו כל שאפשר לי לתת
 שיר, וחיוך, ורגלים לרקד
 ויד מעדנת, ולב מרטט –
 ומה אברד לד עוד?

מה אברד לו, במה יברד
 זה הילד, העלם הרד.
 הנער הזה עכשו הוא מלאך.
 לא עוד יברכוהו, לא עוד יברד
 אלהים, אלהים, אלהים,
 לו אד ברכת לו חיים!

א' מ' ה' י' צ' כ' ד' ז' ט' י"א
 א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א
 י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח
 י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד
 כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א
 ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח
 ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד
 מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט

יו"ס

שם החיבה של יוסי היה "טושי".
הוא נולד בתאריך 27.12.1957 ד' טבת תשי"ח.
בנם הבכור של ברוריה שתחייה וחיים ז"ל.
ורד היא אחותו הקטנה וגיל הוא אחיו הצעיר יותר.
יוסי נולד וגדל בקריית חיים, לאחר מכן עברה משפחתו להתגורר בקריית ים.

יוסי למד בבית הספר היסודי "מפלסים" שבקרית ים, היה ילד מוכשר וחכם ולמרות שהיה צעיר (בן 5 וכמה חודשים), הגנת אמרה שהוא כשיר לבית הספר. יוסי התקבל לבית הספר והיה תלמיד טוב, אהוב על החברה. הוא סיים 8 כיתות בהצטיינות, ולאחר מכן המשיך לבית הספר התיכון מקצועי "בסמ"ת" בחיפה, במסלול חמש-שנתי ללימודי טכנאות, במגמת מכשור ובקרה.

את זמנו הפנוי חילק בין תחביבים רבים ומגוונים. עסק בספורט, בשחייה, בריצה והשתתף בצעדות (מהן צעדת יחיעם וצעדת ירושלים). הוא הרבה לקרוא, מגיל צעיר הקדיש הרבה תשומת לב לאוסף בולים ומטבעות ובילה שעות ארוכות במשחק השחמט. כשהיה תלמיד בכיתה ה', זכה יוסי במקום הראשון בתחרות השחמט, שהתקיימה בבית ספרו.

ציורים שצייר יוסי
כאשר היה בן חמש

ציורים שצייר יוסי
כאשר היה בן שש

טיסאות

את מרכז התעניינותו תפס המועדון בקרית ים שאליו הצטרף מגיל צעיר. במועדון, שהיה מרכז עיסוקו של יוסי, הוא עסק בעבודות עץ בלזה. כשהתחיל לעסוק בבניית טיסנים, הפך עיסוק זה למרכז בילוי הזמן שלו.

רגע אחרון עם אמא...

אימו של יוסי ברוריה ויוסי, היו שניהם ביחד על האוטובוס,
ברוריה נסעה לחיפה ויוסי נסע לבסיס.
בדרך הוא סיפר לה על המבצע הגדול שהולך להיות ואז הם נפרדו,
לאחר כשבועיים הוא נפל במבצע.

תפילת אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על פני השכינה

במעלות קדושים,

טהורים וגבורים, קו' הר סרקיע מזהירים, לנשמות הקדושים שנקלחמו בקל

מערכות ישראל,

במחמרת ובצבא התגנה לישראל ושקלו במלחמתם ומסרו נפשם על קדשת

השם,

השם והארץ, בעבור שאנו מתפללים לעלוי נשמותיהם.

לכן בעל הרחמים וסתירם בסתר קנסיו לעולמים ונצ'ר בצרור החיים את

נשמותיהם,

ה' הוא נחלתם, בגן עדן מניחתם, וננחו בשלום על משקבותם

ותצמד לכל ישראל זכותם ונעמדי לגורלם לשין תמיד, וב' אמר אמן

